

Ustedes, no me cansaré de repetirlo, solo se han preocupado por salvaguardar su imagen, pero, además, aprovechando esta situación dramática para aprobar una ley sumamente ideológica. Han bajado los niveles, han bajado tanto el listón que ha tocado el suelo, *consellera*. Han incumplido las programaciones, han devaluado el valor del aprobado, porque ahora la promoción está supeditada a otras cosas, (*aplaudiments*) pero, desde luego, no está supeditada al número de aprobados.

No hay ningún incentivo al esfuerzo, no se premia al que trabaja, al buen estudiante, al que se deja la piel día a día en las aulas. Y con la excusa de la pandemia, encima, para que todos sean iguales y nadie se frustre, se han cargado la auto-ridad y el mérito, y con ello se han cargado el sistema educativo, porque los títulos son papel mojado.

Y termino, presidenta. El covid ha hecho mucho daño, daño del que seguramente no nos podremos recuperar, pero que la educación haya estado tantos años en manos de este tripartito nacionalista también nos va a costar demasiados años superarlo, *consellera*. Demasiados años.

Muchas gracias. (*Applaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a continuar donant resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable consellera d'educació.

Quan vullga, senyoria.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Mire, en 2001 li puc assegurar que no preteníem recuperar res.

Després, vosté s'atreveix a dir que nosaltres condemnarem l'alumnat. Com tot el món sap, va ser Marzà qui s'inventà una fórmula perquè la covid infestara tot el món. Va ser ell el responsable.

Diu vosté que només ens preocuparem de la imatge. De veres?

Diu que ens hem encerregat de devaluar..., i tergiversa vosté, amb el tema dels aprovats, que com vosté sap no és només de la pandèmia, sinó que té a vore ara també.

Jo, sincerament, trobe que açò és una qüestió massa seriosa perquè estem ací tirant-nos els trastos al cap. Especialment, és seriosa tenint en compte el que ha fet el seu partit allà on governen, que no han sigut cap referent en cap mesura per a la resta de l'estat. Ací es va fer la major compra de tauletes i portàtils de l'estat. Habilitarem, des del minut zero, un sistema de vals beca menjadors per als supermercats Consum -ni pizzes ni Coca-cola-, arribant a més alumnat

ací que en totes les altres comunitats autònomes juntes. (*Applaudiments*) Habilitarem sistemes de connexió entre l'alumnat i el professorat a través del pla MULAN, i contractarem més personal extraordinari que cap altra comunitat autònoma.

Per cert, en alguns llocs on governen vostés, com en Madrid, acomiadaren tot este reforç ja en Nadal de 2020, eren les estrenes que donaven vostés. Ací, acabarem el curs i, el següent, la plantilla del professorat encara va augmentar més. Hui, tenim 7.200 més en plantilla. Augmentarem un 70% del personal orientador per a donar resposta al que comentàvem, també els auxiliars de conversa. I encomanarem un estudi a la Universitat de València, amb la supervisió d'UNICEF, que acabarà el proper any i ens donarà més informació de com ha eixit l'alumnat en esta època tan traumàtica per a tots.

I anava a enllaçar amb el que estàvem fent -si em deixa presidenta, són trenta segons-... (*Veus*) Sí? (*Veus*)

La senyora vicepresidenta primera:

Senyories...

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Doncs ja està, queda retratat que el que a vostés els interessa és eixa imatge que tenen només ganes de desfer i no de construir res.

Moltes gràcies, presidenta. (*Applaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Recorde que siguen respectuosos en els usos de la paraula. És complicat quan s'està en la trona i les constants interrupcions que es fan per part d'alguns grups, (*veus*) que dificulten els debats... Senyories. Senyories, sempre que hi ha soroll, ho diem.

Continuem amb la sessió de control... (*Veus*) Continuem amb la sessió de control. Pregunta 1.345, que formula la diputada Nathalie Torres, del Grup Parlamentari Compromís, a la consellera d'Educació, Cultura i Esport sobre l'educació zero a tres anys.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Torres Garcia:

Gràcies, presidenta.

Consellera, hui li vullc preguntar per les polítiques educatives en la etapa de zero-tres anys.

Primer voldria fer una miqueta de memòria, perquè de vegades pareix que les polítiques educatives de caràcter social caiguen del cel, i del cel només pot caure pluja, pedres o un meteorit. Les polítiques socials, com sabem tots molt bé, requereixen un veritable compromís polític amb la societat, tant si governes, com, sobretot..., tant si no governes, millor dit, com, sobretot, si governes i tens l'oportunitat de gestionar i aplicar polítiques que has reclamat en altres moments quan no governaves.

L'educació zero-tres anys és un exemple perfecte del que acabe de dir. Quan Compromís no governava, va posar en marxa una recollida de signatures per a impulsar una iniciativa legislativa popular sobre la educació zero-tres anys. 64.000 signatures arrebegarem, i què va passar? Doncs que el partit que estava en aquell moment en el govern ens va posar de volta i mitja i ens va acusar de somniadors i fantasiòsos. Doncs eixa fantasia la vam traslladar al programa electoral de 2015, i eixe somni és hui una realitat.

Ja la vaig felicitar perquè els seus són uns pressupostos que igualen oportunitats, perquè cobrixen les necessitats diàries dels xiquets i de les xiquetes i garantixen el benestar de les famílies. I l'aposta de l'educació zero-tres anys, amb l'increment de 14 milions d'euros i un total de 82 milions d'euros, és el millor exemple d'eixa política en pro de la justícia social.

L'augment de l'escolarització del tram zero-tres anys, que un dia va ser, segons alguns, un somni, hui és un fet. En l'última dècada, la natalitat ha baixat, però nosaltres hem augmentat l'escolarització en eixes edats, fent possible l'educació gratuïta entre els dos-tres anys. Hem passat d'escolaritzar el 40% de la població de dos anys a escolaritzar el 80% de xiquetes i xiquets de dos anys. I això ha sigut possible per la implantació d'una educació gratuïta, sense cost per a les famílies, que ara poden escolaritzar els seus fills i filles. Perquè abans, en moltes famílies, no s'ho podien permetre, i ara poden conciliar la vida familiar i la laboral i, fins i tot, moltes persones poden tornar a treballar.

La totalitat de l'alumnat de dos anys en escoles públiques o privades compta amb una plaça gratuïta. La gratuïtat de dos anys ha passat del zero al cent per cent, que és una fita de la qual crec que ens hauríem d'alegrar totes i tots. I això són polítiques educatives que propicien la cohesió social.

En el debat de política general de setembre, estes Corts aprovaren una proposta de resolució mitjançant la qual instàvem la Generalitat a finançar també la gratuïtat de l'escolarització infantil u-dos anys. Divendres passat, vosté va anunciar que augmentava el pressupost del bo infantil per a avançar en esta línia. I m'agradaria demanar-li, consellera, que ens explicara en què es traduirà, efectivament, este augment del pressupost.

Gràcies, consellera, per endavant.

Gràcies, presidenta. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable consellera d'educació.

Quan vullga, senyoria.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Moltes gràcies per la seua pregunta, senyoria.

Efectivament, i ho ha exposat vosté molt bé, l'educació infantil de primer cicle representa un dels grans reptes per a l'administració i un dels grans beneficis per a la societat, per diverses raons: per raons pedagògiques, per raons d'inclusió social i, òbviament, per qüestions referides a la conciliació familiar i a la reducció de l'esclatxa de gènere. I, fins i tot, i també, per raons d'eficiència en la gestió pública.

Per raons pedagògiques perquè, com apunten diverses entitats, com UNICEF o Save the Children, l'educació primària és una de les millors vacunes contra l'abandonament escolar, i és que resulta una mesura efectiva en l'obtenció de coneixements i destreses per a prosperar en l'escola i per a la millora del rendiment escolar.

Com deia, per raons d'inclusió social perquè, tal com afirmen estes entitats, però també un fum d'estudis acadèmics, ajuda a la reducció de les esclatxes en les etapes obligatòries per motius de classe social, origen ètnic, discapacitat, gènere o lloc de residència, estimulant el contacte entre l'alumnat i les famílies, en l'escola i, també, fora de l'escola.

Parlava d'esclatxes, i no només es reduïxen entre l'alumnat, sinó que també les de gènere, especialment, entre les dones treballadores: les mares, històricament encarregades de la cria.

Totes estes polítiques suposen un gran estalvi en termes econòmics a llarg termini i una gran inversió en benestar, promoció i cohesió social.

Quan arribarem al govern en 2015, estàvem a la cua de l'estat en inversió en esta etapa; les places gratuïtes eren pràcticament inexistentes. Hui, com vosté ha dit, les places públiques són ja més de vint mil, i cada any obrim noves escoles de la Generalitat.

El bo infantil a què s'ha referit no arribava als trenta milions de pressupost, i ara en tenim 82, que en són 14 més que el curs anterior i que ens permetran afermar el dos-tres i continuar avançant entre l'u-dos. Hem augmentat tots els trams d'ajuda del bo infantil. Este ha passat de l'ajuda estàndard, de la qual ja m'han sentit parlar, dels 60 euros independentment de la butxaca de la família, a l'ajuda que posem en marxa el curs vinent, que passa dels 70 als 100 euros i de 220 a 240 euros per alumne i any. Això pot suposar un estalvi que va dels 200 als 300 per alumne i curs.

A més, hem passat de la pràctica inexistència de la gratuïtat en els dos a la gratuïtat en esta etapa, una millora que s'ha reflectit en un augment més que considerable en l'escolarització a esta etapa. De fet, si comparem l'últim curs, ja no este, en què és universal els dos anys, em referisc a l'anterior, que és del que tenim dades objectives, amb el curs

2014-2015, som la comunitat autònoma que més ha crescut en percentatge d'alumnat escolaritzat als dos anys: 18,8 punts de diferència, no segons la conselleria, sinó segons l'Institut Nacional d'Estadística. En gener tindrem ja les xifres d'este curs, en què, per primera vegada, s'estén la universalitat de l'educació als dos anys, amb una previsió de matrícula que es pot situar, com bé deia, per damunt del 80%.

En definitiva, senyoria, l'educació zero-tres s'ha convertit en tot un símbol del Botànic i d'esta conselleria.

I acabe. Senyoria, seguim somiant perquè, sense somiar, no s'arriba a cap lloc.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Pregunta 1.743, que formula la diputada Rosa Menor, pel Grup Parlamentari Ciudadanos, a la consellera d'Educació, Cultura i Esport sobre el conservatori de música d'Alacant.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Menor Lucas:

Gracias, presidenta.

Buenos días, *consellera*.

Hace unas semanas, mi compañero Fernando Llopis y yo misma visitamos los centros del Monte Tossal, que acogen el alumnado de grado elemental profesional y superior de Danza y el alumnado de grado profesional y superior de Música. Desconozco si usted se ha pasado recientemente por allí; por eso, le he traído unas fotografías que creo que reflejan las condiciones en que estos estudiantes están dando sus clases a diario. Y le muestro: techos que se hunden, que se hunden, apuntalados en los bajos del edificio. Baldosas rotas, baldosas rotas en vestuarios y en taquillas, que utilizan todos los alumnos del conservatorio diariamente. Y este es el suelo donde bailan los profesionales de la danza en Alicante, un suelo roto, unido por cinta adhesiva.

Estas son sus instalaciones, *consellera*, y las fotos son hechas de hace un par de semanas. Ese es el estado del conservatorio de Alicante, y créame que se lo digo con pena. Estas son las infraestructuras de esta *conselleria*, que consideran aptas para el estudio de la danza y de la música en nuestra provincia. Ese es el valor que este Consell le otorga al arte.

Sé que ahora nos dirá que hay un proyecto en fase de reformulación para un nuevo conservatorio de música en Alicante. Me gustaría saber dónde tienen previsto construir este centro, *consellera*. Mientras tanto, la realidad es que cientos de estudiantes siguen formándose en estas condiciones a la espera de que esta *conselleria* apueste de verdad por mejorar las instalaciones y acabar con esta vergüenza.

Por todo ello, hoy, aquí, le pregunto: señora *consellera*, ¿considera usted que el alumnado del conservatorio de música y danza de Alicante estudia en unas instalaciones dignas y seguras?

Gracias, presidenta. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Per a donar resposta a la pregunta formulada, té la paraula l'honorable consellera d'educació.

Quan vullga, senyoria.

La senyora consellera d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, presidenta.

Gràcies per la seua pregunta, senyoria.

Efectivament, i com vosté ha dit, esta conselleria té ja un projecte redactat per a invertir més de deu milions d'euros en el nou conservatori a la ciutat d'Alacant. Només ens falta un detall xicotet, que és que l'Ajuntament d'Alacant desbloquege el projecte elaborat per la conselleria..., que, per cert, compta amb el vistiplau de l'AMPA, que lamenta, i cite paraules textuales de la seua presidenta: «Ahora que parece que el proyecto está encauzado y que podemos avanzar para disponer de un conservatorio con las condiciones requeridas, en lugar de las deficiencias que arrastramos ahora, se están poniendo reparos por parte del ayuntamiento».

Senyoria, pregunta vosté si les condicions actuals són les idònies per al conservatori José Tomás d'Alacant. No me n'aniré *per peteneres*: no, no són les idònies. És un centre que porta dècades de promeses incomplides.

Una inversió, com li deia, de més de deu milions d'euros que la conselleria estem preparades per a fer. De fet, pot consultar l'avantprojecte de pressupost i està contemplat, que podria començar ben prompte, però que, com bé indica l'AMPA, està bloquejada per part de l'ajuntament.

La meua pregunta és: creu Ciudadanos que l'alumnat del conservatori José Tomás d'Alacant està en les millors condicions? Sé segur que vosté no, però, si Ciudadanos en conjunt creu que no, la pregunta seria: per què Adrián Santos, regidor d'urbanisme d'Alacant, de Ciudadanos, té bloquejat el projecte? Creu Ciudadanos que l'AMPA té raó en les seues exigències a l'ajuntament? Si la resposta és que sí, per què la senyora Julia Llopis, regidora d'educació d'Alacant, de Ciudadanos, no ajuda i apreta perquè isca este projecte?

Senyoria, el bloqueig al conservatori d'Alacant té un culpable, i la seua bandera és taronja i porta una ce al mig. Però eixa ce no és la d'esta grup ni el de Compromís, sinó el taronja del seu grup: la ce de Ciudadanos i la complicitat del